ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1984

Vyhlásené: 18.12.1984 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

146

ZÁKON
České národní rady
ze dne 18. prosince 1984
o notářských poplatcích

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1
Úvodní ustanovení

(1) Notářské poplatky se vybírají:

a) za činnost státních notářství - notářské poplatky za úkony,

b) z úplatného převodu nebo úplatného přechodu vlastnictví k nemovitostem a z úplatného přechodu práva osobního užívání pozemku - notářské poplatky z převodu nebo přechodu nemovitostí,

c) za bezúplatné nabytí majetku úmrtím občana - notářské poplatky z dědictví,

d) za bezúplatné nabytí majetku - notářské poplatky z darování.

(2) Poplatky vyměřují státní notářství.

ČÁST PRVNÍ
DRUHY NOTÁŘSKÝCH POPLATKŮ

Oddíl první
Notářský poplatek za úkony

§ 2
Předmět poplatku

Poplatek se vybírá za úkony státního notářství stanovené prováděcím předpisem (dále jen „notářský úkon“).

§ 3
Základ poplatku

(1) Je-li za notářský úkon stanoven notářský poplatek podle ceny, je základem poplatku cena předmětu notářského úkonu.

(2) Touto cenou se rozumí cena, za kterou by bylo možné předmět notářského úkonu prodat v době a místě tohoto úkonu; u nemovitostí je základem poplatku cena zjištěná podle cenových předpisů, včetně úhrady, která vyplývá nebo by mohla vyplývat z vypořádání práva osobního

užívání pozemku,[1]) bez případného zvýšení, pokud je tyto předpisy připouštějí (dále jen „zjištěná cena“).

§ 4
Sazby poplatku

Sazby poplatku za notářské úkony stanoví prováděcí předpis bud pevnými částkami nebo procentem z ceny předmětu notářského úkonu, a to za jednotlivé notářské úkony nebo za úhrn notářských úkonu. U notářských úkonů zvlášť složitých a obtížných nebo časově náročných může státní notářství stanovený poplatek přiměřeně zvýšit, nejvýše však o 100 %.

§ 5
Poplatník

(1) Poplatníkem je ten, kdo žádá o provedení notářského úkonu nebo ten, v jehož zájmu státní notářství bez návrhu (žádosti) notářský úkon provádí.

(2) Poplatníkem je však vždy:

a) ten, jemuž vzniklo právo, aby s ním byla uzavřena dohoda o osobním užívání pozemku, za návrh na registraci této dohody,

b) vlastník nemovitosti za návrh na registraci smlouvy o omezení převodu nemovitosti,

c) ten, kdo uzavřel smlouvu o výstavbě domu s byty v osobním vlastnictví, za návrh na registraci této smlouvy.[2])

(3) Je-li poplatníků několik, jsou povinni platit poplatek společně a nerozdílně.

§ 6
Osvobození od poplatku

Od poplatku za notářské úkony jsou osvobozeny československý stát, rozpočtové a příspěvkové organizace, státní fondy a Státní banka československá; dále jsou osvobozeny notářské úkony týkající se převodu majetku na socialistické organizace.

§ 7
Následky nezaplacení poplatku

(1) Nezaplatí-li poplatník poplatek za notářský úkon, a to ani ve lhůtě dodatečně stanovené k zaplacení vyměřeného poplatku, řízení o umořování listin, o registraci smluv a dohod a o úschově, státní notářství zastaví nebo notářský úkon neprovede.

(2) Zaplatí-li poplatník poplatek za notářský úkon do konce lhůty k odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku, zruší státní notářství toto rozhodnutí.

(3) Nabude-li rozhodnutí o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, poplatková povinnost zaniká.

Oddíl druhý
Notářský poplatek z převodu nebo přechodu nemovitostí

§ 8
Předmět poplatku

(1) Předmětem poplatku je úplatný převod nebo úplatný přechod vlastnictví k nemovitosti a úplatný přechod práva osobního užívání pozemku.

(2) Vyměňují-li se nemovitosti, považují se jejich vzájemné převody za jeden převod; poplatek se vybírá z převodu té nemovitosti, z jejíhož převodu je poplatek nejvyšší.

§ 9
Základ poplatku

Základem poplatku je zjištěná cena.

§ 10
Poplatník

(1) Poplatníkem je převodce; nabyvatel za poplatek ručí. Jde-li o nabytí nemovitosti prodávané při výkonu rozhodnutí, poplatníkem je nabyvatel.

(2) Vybíra-li se poplatek z převodu vyměňovaných nemovitostí, jsou povinni poplatek platit převodci i nabyvatelé, a to společně a nerozdílně.

§ 11
Ohlašovací povinnost

(1) Převodce je povinen ohlásit převod nemovitostí příslušnému státnímu notářství do 15 dnů ode dne, kdy byl o převodu nemovitosti vyrozuměn; tuto povinnost nemá, jde-li o převod nemovitosti registrací smlouvy nebo na základě prodeje nemovitosti při výkonu rozhodnutí. Též nabyvatel je povinen ohlásit převod nemovitosti příslušnému státnímu notářství do 15 dnů ode dne, kdy byl o převodu nemovitosti vyrozuměn; tuto povinnost nemá, jde-li o převod nemovitosti registrací smlouvy.

(2) Nebyl-li převod ohlášen včas, je poplatník povinen platit penále ve výši 0,5 % z poplatku za každý započatý měsíc prodlení.

Oddíl třetí
Notářský poplatek z dědictví

§ 12
Předmět poplatku

Předmětem poplatku je nabytí majetku děděním a jiné bezúplatné nabytí majetku úmrtím občana.

§ 13
Základ poplatku

(1) Základem poplatku je cena nabytého majetku po srážce dluhů zůstavitele a ceny jiných povinností uložených v řízení o dědictví. Je-li součástí nabytého majetku též nemovitost, je touto cenou její zjištěná cena.

(2) Nebyl-li nabytý majetek předmětem řízení o dědictví, je základem poplatku cena nabytého majetku po srážce dluhů zůstavitele a ceny jiných povinností a případné úplaty; cenu majetku i výši dluhů zjistí státní notářství obdobně podle zásad řízení o dědictví.

§ 14
Poplatník

(1) Poplatníkem je nabyvatel.

(2) Za poplatek ručí ten, kdo odmítl dědictví, jestliže je z tohoto důvodu nabyl jeho nezletilý potomek. Za poplatek však neručí, jestliže dědictví za nezletilého potomka odmítl a soud odmítnutí neschválil.

§ 15
Osvobození od poplatku

Od poplatku z dědictví jsou osvobozeny:

a) movité věci v osobním vlastnictví a pohledávky, jakož i podíly dědiců vyplácené z tohoto majetku a podíly odvozené ze zaniklého bezpodílového spoluvlastnictví manželů, pokud cena tohoto majetku bez srážky závazků nepřevyšuje 50 000 Kčs, a jde-li o přechod majetku mezi osobami zařazenými do I. a II. skupiny, a dále movité věci v osobním vlastnictví a pohledávky, pokud cena tohoto majetku bez srážky závazků nepřevyšuje 3000 Kčs, a jde-li o jeho nabytí osobami zařazenými do III. skupiny. Poplatek se vybere jen z té části ceny movitého majetku nabývaného každým dědicem, která převyšuje uvedené částky,

b) vklady na vkladních knížkách a vklady na sporožirových a běžných účtech u státní spořitelny, jakož i podíly z nich vyplácené,

c) mzdové nároky z pracovního poměru zůstavitele do výše trojnásobku jeho průměrného měsíčního výdělku, pokud přecházejí podle zákoníku práce postupně přímo na manžela, děti a rodiče zůstavitele, jestliže s ním žili v době smrti ve společné domácnosti,

d) nárok zůstavitele na dávky sociálního zabezpečení a na dávky nemocenského pojištění za poslední měsíc před jeho smrtí,

e) pojistná plnění z pojištění osob sjednaného u státní pojišťovny,

f) dědické podíly manžela, potomků a rodičů, pokud spočívají v základním členském vkladu nebo v zůstatkové hodnotě členského podílu zůstavitele, který byl členem stavebního bytového družstva, stali se jeden z těchto dědiců členem družstva na místo zůstavitele; to platí i o náhradách ze zaniklého bezpodílového spoluvlastnictví manželů za takový majetek, jakož i o podílech dědiců z tohoto majetku vyplácených,

g) dědictví spočívající v movitém majetku po zástupcích cizích států pověřených v Československé socialistické republice a po příslušnících jejich rodin žijících s nimi ve společné domácnosti, a dále taková dědictví po jiných osobách, jimž příslušely diplomatické výsady a imunity, a které nebyly československými státními občany.

§ 16
Ohlašovací povinnost

(1) Poplatník je povinen ohlásit příslušnému státnímu notářství do tří měsíců ode dne smrti občana veškerý majetek, z jehož ceny se poplatek vybírá; objeví-li se nějaký majetek dodatečně nebo doví-li se poplatník o tom, že je dědicem až po uplynutí tří měsíců od smrti zůstavitele, je poplatník povinen ohlásit majetek státnímu notářství do třiceti dnů po tom, kdy se o majetku, popřípadě o svém dědickém právu, dověděl.

(2) Nebyl-li majetek ohlášen státnímu notářství včas, je poplatník povinen platit penále ve výši 0,5 % z poplatku za každý započatý měsíc prodlení.

Oddíl čtvrtý
Notářský poplatek z darování

§ 17
Předmět poplatku

(1) Předmětem poplatku je bezúplatné nabytí majetku na základě právního úkonu a jinak než úmrtím občana. Jde-li o nabytí stavby zřízené na pozemku v osobním užívání, je předmětem poplatku i přechod práva osobního užívání pozemku.

(2) Byl-li majetek s výjimkou nemovitosti nabyt za úplatu nižší než je cena, za kterou by bylo možné majetek prodat v době nabytí a v místě, kde v této době byl, považuje se nabytí ve výši tohoto rozdílu za bezúplatné.

§ 18
Základ poplatku

(1) Základem poplatku je cena nabývaného majetku po srážce zjištěných dluhů, ceny jiných povinností a případné úplaty. Jde-li o bezúplatné nabytí nemovitosti, je základem poplatku zjištěná cena.

(2) Cena majetku nabytého od téže osoby ve dvou letech se sčítá.

§ 19
Poplatník

Poplatníkem je nabyvatel; převodce za poplatek ručí.

§ 20
Osvobození od poplatku

(1) Od poplatku z darování jsou osvobozeny movité věci v osobním vlastnictví, pokud jejich cena nepřevyšuje 50 000 Kčs, a jde-li o darování tohoto majetku mezi osobami zařazenými do I. a II. skupiny, a dále movité věci v osobním vlastnictví, pokud jejich cena nepřevyšuje 3000 Kčs, a jde-li o jejich nabytí osobami zařazenými do III. skupiny. Poplatek se vybere jen z té částí ceny movitých věcí nabývaných jedním nabyvatelem, která převyšuje uvedené částky.

(2) Od poplatku z darování jsou dále osvobozeny:

a) vklady na vkladních knížkách a vklady na sporožirových a běžných účtech u státní spořitelny,

b) valuty a platební dokumenty znějící na cizí měnu, pokud jsou darovány do tuzemska a jsou propláceny v odběrných poukazech podniku zahraničního obchodu Tuzex nebo v československých korunách se stanoveným příplatkem k oficiálnímu kursu nebo pokud byly s devizovým povolením převedeny na účet devizového tuzemce zřízený u československé devizové banky a vedený v cizí měně.3) Přitom je nerozhodné, zda dárce je devizovým tuzemcem či devizovým cizozemcem. To neplatí, jestliže devizové prostředky, z nichž byl dar poskytnut, byly přiděleny k použití v cizině, například jako diety,

c) movitý majetek převedený zástupci cizích států pověřenými v Československé socialistické republice, příslušníky jejich rodin žijícími s nimi ve společné domácnosti a movitý majetek převedený jinými osobami, jimž přísluší diplomatické výsady a imunity, a které nejsou československými státními občany.

§ 21
Ohlašovací povinnost

(1] Nabyvatel, jakož i převodce jsou povinni ohlásit nabytí majetku příslušnému státnímu notářství do 15 dnů po jeho nabytí; tuto povinnost nemají, jde-li o nabytí vlastnictví nemovitosti registrací smlouvy.

(2) Nebylo-li nabytí majetku ohlášeno včas, je poplatník povinen platit penále ve výši 0,5 % z poplatku za každý započatý měsíc prodlení.

ČÁST DRUHÁ
SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 22
Rozdělení osob do skupin pro poplatkové účely

Pro účely poplatkového řízení jsou osoby zařazeny do tří skupin podle stupně příbuzenského vztahu nebo jiného osobního poměru k převodci nebo zůstaviteli, a to:

a) do I. skupiny manžel, děti, vnuci a rodiče,

b) do II. skupiny sourozenci, prarodiče a osoby, které s převodcem nebo zůstavitelem žily nejméně po dobu jednoho roku před převodem nebo smrtí zůstavitele ve společné domácnosti a které z tohoto důvodu pečovaly o společnou domácnost nebo byly odkázány výživou na převodce nebo zůstavitele,

c) do III. skupiny ostatní osoby.

Sazby notářských poplatků z převodu nebo přechodu nemovitostí, z dědictví a z darování

§ 23

(1) Notářský poplatek z převodu nebo přechodu nemovitostí, z dědictví a z darování mezi osobami zařazenými do I. skupiny činí u každého poplatníka 1 % základu poplatku, nejméně však 100 Kčs.

(2) Notářský poplatek z převodů nebo přechodu nemovitostí, z dědictví a z darování mezi osobami zařazenými do II. skupiny činí u každého poplatníka 5 % základu poplatku, nejméně však 200 Kčs.

(3) Notářský poplatek z převodu nebo přechodu nemovitostí mezi osobami zařazenými do III. skupiny činí u každého poplatníka 5 % základu poplatku, nejméně však 300 Kčs.

(4) Notářský poplatek z dědictví a z darování mezi osobami zařazenými do III. skupiny činí u každého poplatníka 20 % základu poplatku, nejméně však 300 Kčs.

(5) Sazby poplatků z věcí nabývaných ze soukromého vlastnictví nebo do soukromého vlastnictví se zvyšují na dvojnásobek.

§ 24

Poplatky se nevybírají z majetku nabývaného ze socialistického vlastnictví nebo do socialistického vlastnictví.

§ 25
Vznik poplatkové povinnosti

Poplatková povinnost vznikne, jakmile nastane skutečnost, která je předmětem poplatku; touto skutečností je:

a) podání návrhu na registraci smlouvy (dohody), návrhu na umoření listiny a návrhu na přijetí do úschovy,

b) provedení úkonu u ostatních notářských poplatků za úkony,

c) převod nebo přechod majetku na nabyvatele u notářského poplatku z převodu nebo přechodu nemovitostí, z dědictví, z darování,

d) přechod práva osobního užívání pozemku na nabyvatele u notářského poplatku z dědictví, z darování, z převodu nebo přechodu nemovitostí.

§ 26
Splatnost poplatků

(1) Poplatky za notářské úkony stanovené pevnou částkou jsou splatné okamžikem vzniku poplatkové povinnosti, ostatní poplatky do 15 dnů ode dne, ve kterém se poplatník o vyměření poplatku od státního notářství dověděl.

(2) Nebyl-li poplatek zaplacen včas, je poplatník povinen, a to bez vyměření, platit za každý započatý měsíc poplatek z prodlení ve výši 0,5 % dlužné částky.

§ 27
Ručení

(1) Ručitel je povinen splatný poplatek zaplatit, pokud tak neučinil poplatník, přestože byl o zaplacení upomenut. Ručení trvá po dobu, po kterou může být poplatek vymáhán na poplatníkovi.

(2) Ručitel je povinen dlužnou částku zaplatit do 15 dnů ode dne, kdy se o této povinnosti dověděl.

(3) Nezaplatí-li ručitel dlužnou částku včas, je povinen, a to bez vyměření, platit za každý započatý měsíc prodlení poplatek z prodlení ve výši 0,5 % dlužné částky.

§ 28
Náhrada nákladů

(1) Náklady za notářské úkony, které jsou provedeny mimo úřadovnu státního notářství, je povinen uhradit poplatník.

(2) O vzniku pohledávky na náhradu nákladů, o její splatnosti, o poplatku z prodlení a o řízení ve věcech náhrad platí obdobně ustanovení o poplatcích.

§ 29
Zaokrouhlování a vracení poplatku

(1) Při vyměřování poplatku se zaokrouhluje základ poplatku na celé stokoruny nahoru a vyměřený poplatek na celé koruny nahoru.

(2) Poplatek se vrátí:

a) jestliže jej zaplatil, kdo nebyl k tomu povinen,

b) tomu, kdo jej zaplatil na základě nesprávného rozhodnutí státního notářství, kterým mu byla tato povinnost uložena.

(3) Bylo-li zaplaceno na poplatku více, než mělo být zaplaceno, vrátí se přeplatek.

(4) Poplatek (přeplatek poplatku) se nevrátí, nepřevyšuje-li 30 Kčs.

§ 30
Působnost ve věcech notářských poplatků

(1) Notářské poplatky, penále za nesplnění ohlašovací povinnosti vyměřuje a výši náhrady nákladů určuje místně příslušné státní notářství.

(2) Okresní soud, v jehož obvodu je státní notářství, které poplatek vyměřilo a určilo výši náhrady nákladů, vypočítává poplatek z prodlení, upomíná o zaplacení splatných notářských poplatků, náhrad nákladů, penále a poplatků z prodlení a vymáhá je.

§ 31
Kontrola a dohled

(1) Ministerstvo financí České socialistické republiky, finanční správy a ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky (dále jen „kontrolní orgány“) ověřují u státních notářství a soudů, poplatníků a u jiných zúčastněných osob a organizací včetně organizačních jednotek, zda se notářské poplatky vyměřují a vybírají ve správné výši, řádně a včas.

(2) Státní notářství a soudy, poplatníci a jiné zúčastněné osoby a organizace včetně organizačních jednotek, u nichž se kontrola provádí, jsou povinni poskytnout kontrolnímu orgánu na požádání pomoc nutnou pro dosažení účelu kontroly, zejména poskytnout vysvětlení a důkazní prostředky, předložit písemnosti a pomůcky týkající se skutečností rozhodných pro vyměření poplatků.

(3) Při provádění kontroly jsou kontrolní orgány oprávněny vstupovat do místností, zařízení a na pozemky a provádět přitom nutná šetření.

(4) Kontrolní orgány jsou oprávněny uložit státním notářstvím a soudům opatřeni k nápravě zjištěných nedostatků a sledovat plnění těchto uložených opatření.

Řízení

§ 32

(1) Řízení o vyměření notářského poplatku za úkony zahajuje státní notářství z vlastního podnětu. Řízení o vyměření ostatních notářských poplatků zahajuje státní notářství, jakmile se doví o skutečnosti, která je předmětem poplatku.

(2) Řízení o vyměření penále za nesplnění ohlašovací povinnosti a o výši náhrady nákladů zahajuje státní notářství z vlastního podnětu.

§ 33

(1) Rozhodnutí o vyměření notářského poplatku a penále za nesplnění ohlašovací povinnosti vydává státní notářství ústně, je-li poplatník přítomen a nečiní-li poplatek (penále) více než 1000 Kčs; v ostatních případech vydává rozhodnutí písemně. V rozhodnutí státní notářství poučí též o povinnosti zaplatit poplatek z prodlení, nebude-li vyměřený poplatek zaplacen včas.

(2) Státní notářství vydá poplatníkovi na jeho žádost písemné osvědčení o obsahu ústního rozhodnutí.

(3) Rozhodnutí o náhradě nákladů a o povinnosti ručitele, jakož i rozhodnutí, kterým se ukládá jiná povinnost, vydává státní notářství písemně.

§ 34

(1) Nebyl-li poplatek vyměřen vůbec nebo byl-li vyměřen nižší částkou než měl být vyměřen, vyměří státní notářství poplatek (doplatek poplatku) ve lhůtě podle odstavce 2.

(2) Poplatek (doplatek poplatku) nelze vyměřit ani vymáhat po uplynutí tří let od konce kalendářního roku, ve kterém se státní notářství dovědělo o skutečnosti, která je předmětem poplatku.

(3) Od konce kalendářního roku, ve kterém se poplatník od státního notářství dověděl o úkonu provedeném k vyměření nebo k vymáhání poplatku (doplatku poplatku), běží nová tříletá lhůta.

(4) Poplatek (doplatek poplatku) nelze vyměřit ani vymáhat, uplynulo-li od konce kalendářního roku, v němž nastala skutečnost, která je předmětem poplatku, 10 let.

§ 35

Pro řízení před státním notářstvím ve věcech notářských poplatků, pokud tento zákon nestanoví jinak, platí zvláštní předpisy.[4])

§ 36

(1) Proti rozhodnutí státního notářství ve věcech notářských poplatků se může účastník odvolat; odvolání se podává do 15 dnů od doručení nebo vyhlášení rozhodnutí, a to u státního notářství, proti jehož rozhodnutí odvolání směřuje.

(2) Státní notářství může samo rozhodnout o odvolání, jen vyhoví-li mu zcela.

(3) Nerozhodne-li státní notářství o odvolání (odstavec 2), rozhodne o něm krajský soud, v jehož obvodu je státní notářství, které rozhodnutí vydalo.

§ 37

(1) Pravomocné rozhodnutí o vyměření poplatku (doplatku poplatku) státní notářství na žádost poplatníka změní, popřípadě zruší, jestliže na základě nových skutečností nebo důkazů, které nemohly být uplatněny v poplatkovém řízení bez zavinění poplatníka, by byl poplatek vyměřen nižší částkou, popřípadě by nebyl vyměřen vůbec.

(2) Žádost musí být podána do tří měsíců ode dne, kdy se poplatník o nových skutečnostech nebo důkazech dověděl.

(3) Rozhodnutí nelze změnit ani zrušit, jestliže žádost byla podána po uplynutí tří let od jeho právní moci.

§ 38

Ustanovení § 34 a 37 platí obdobně o penále, poplatku z prodlení a o náhradách nákladů.

§ 39

Pro řízení o opravných prostředcích ve věcech notářských poplatků platí notářský řád a občanský soudní řád, pokud tento zákon nestanoví jinak.

ČÁST TŘETÍ
USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 40

(1) Nastala-li před účinností tohoto zákona skutečnost, která byla podle dřívějších předpisů předmětem poplatku (daně) z dědictví, z darování, z převodu nebo přechodu nemovitosti nebo za úkony, postupuje se podle dřívějších předpisů.

(2) Nastala-li před účinností tohoto zákona skutečnost, která byla předmětem poplatku, ale nevznikla poplatková pohledávka, poplatková povinnost vznikne, jakmile nastane skutečnost, která je předmětem poplatku; v těchto případech se postupuje podle dosavadních předpisů.

§ 41

(1) Ministerstvo financí České socialistické republiky v dohodě s ministerstvem spravedlnosti České socialistické republiky vydá předpisy k provedení tohoto zákona, v nichž stanoví notářské úkony, za něž se vybírají poplatky, upraví podrobnosti o rozsahu základů poplatků, sazby poplatků za notářské úkony, může stanovit další případy osvobození od poplatků, popřípadě jiné úlevy, blíže upraví práva a povinnosti poplatníků, státních notářství, soudů a kontrolních orgánů, podrobnosti o vzniku poplatkové povinnosti, o placení nákladů a o způsobu placení poplatků. Prováděcí předpis též stanoví místní příslušnost státních notářství ve věcech řízení o notářských poplatcích.

(2) Ministerstvo financí České socialistické republiky v dohodě s ministerstvem spravedlnosti České socialistické republiky může podle potřeby stanovit odchylky od zákona k zabránění dvojímu zdanění nebo zpoplatnění, k zachování vzájemně stejného postupu s cizinou nebo k provádění opatření nutných s ohledem na postup cizích orgánů.

(3) Ministerstvo financí České socialistické republiky může v dohodě s ministerstvem spravedlnosti České socialistické republiky:

a) poskytnout osvobození od poplatku nebo povolit jiné úlevy pro určité druhy majetku nebo určitým skupinám osob nebo i jednotlivým osobám; pověřit jiné orgány a vymezit rozsah jejich oprávnění k povolování úlev,

b) učinit vhodná opatření k zamezení nesrovnalostí nebo tvrdostí, jež by z provádění zákona mohly vzniknout.

§ 42

Zrušují se pro území České socialistické republiky:

1. zákon č. 24/1964 Sb., o notářských poplatcích,
2. vyhláška ministerstva financí č. 25/1964 Sb., k provedení zákona o notářských poplatcích, ve znění vyhlášky ministerstva financí České socialistické republiky č. 30/1972 Sb. a vyhlášky ministerstva financí České socialistické republiky č. 74/1983 Sb.,
3. opatření ministerstva financí České socialistické republiky č. j. 153/6754/80 ze dne 8. 10. 1980 o osvobození registrací převodů skupinových rodinných domků z družstevního vlastnictví do osobního vlastnictví občanů od notářského poplatku za úkony a o snížení notářského

poplatku za úkony při registraci smlouvy o omezení převodu těchto nemovitostí, registrované v částce 39/1980 Sb.,

4. výnos ministerstva financí České socialistické republiky č. j. 153/8039/1983 ze dne 12. 5. 1983 o snížení notářského poplatku za registraci smlouvy o omezení převodu nemovitostí podle položky G č. 2 sazebníku I. vyhlášky č. 25/1964 Sb., kterou se provádí zákon o notářských poplatcích, registrovaný v částce 26/1983 Sb.

§ 43

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1985.

Kempný v. r.

Korčák v. r.

1) § 218 odst. 2 občanského zákoníku.

2) Zákon č. 52/1966 Sb., o osobním vlastnictví k bytům, ve znění zákona č. 30/1978 Sb,

3) § 16 odst. 3 zákona č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství.

4) Zákon č. 95/1963 Sb., o státním notářství a o řízení před státním notářstvím (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 72/1983 Sb.).
Vyhláška ministerstva financí č. 16/1962 Sb., o řízení ve věcech daní a poplatků.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.